PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. liepos 10 d. *

Byloje T-323/03

La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana, įsteigta Turís (Ispanija), atstovaujama advokato J. Carreño Moreno,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą S. Petrequin ir A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

Baron Philippe de Rothschild SA, įsteigtai Pojake (Prancūzija), atstovaujamai advokato K. Manhaeve,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2003 m. liepos 9 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 57/2003-2), susijusio su protesto procedūra tarp *La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana* ir *Baron Philippe de Rothschild SA,*

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. D. Cooke, teisėjai R. García-Valdecasas ir V. Trstenjak, posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. lapkričio 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

1 Iš dalies pakeisto 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 59 straipsnis, 62 straipsnio 1 dalis ir 74 straipsnis nurodo:

„*59 straipsnis*

Apeliacijos terminai ir jos forma

Pranešimas apie apeliaciją Tarnybai turi būti paduodamas raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą, dėl kurio buvo paduota apeliacija, dienos. Prašymas laikomas paduotu tik po to, kai sumokamas apeliacijos mokestis. Per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.

<...>

62 straipsnis

Sprendimai dėl apeliacijų

1. Išnagrinėjusi apeliacijos leistinumą, Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos. Apeliacinė taryba gali arba pasinaudoti kokiais nors skyriaus, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą tam skyriui nagrinėti toliau.

<...>

74 straipsnis

Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva

1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku."

Ginčo aplinkybės

2 2001 m. sausio 26 d. *Baron Philippe de Rothschild SA* (toliau – įstojusi į bylą šalis), remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, Vidaus rinkos derinimo tarybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką.

3 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo LA BARONNIE. 2001 m. liepos 23 d. ši paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje.*

4 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 33 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „alkoholiniai gėrimai (išskyrus alų)".

5 2001 m. spalio 2 d. *La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana* pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti Bendrijos prekių ženklo. Protestas pateiktas dėl visų Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų prekių.

6 Protestą grindžiantis pagrindas – Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta galimybė supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir ankstesnį prekių ženklą, kurio savininkė yra ieškovė. Nagrinėjamas ankstesnis prekių ženklas yra žodinis prekių ženklas BARONIA, 1976 m. lapkričio 3 d. įregistruotas Ispanijoje numeriu 699.163/7. Prekės, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, priklauso 33 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „visų rūšių vynai".

7 Protestas taip pat pagrįstas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi. Šiuo atžvilgiu protesto 99 skyriuje „Pagrindų paaiškinimas" ieškovė rėmėsi ir išimtinėmis su jos komerciniu pavadinimu *La Baronia de Turis, Coop. V.* susijusiomis teisėmis. Tačiau ieškovė neužpildė protesto 82–85 ir 97 skyrių, kurie leidžia protestą pareiškusiam asmeniui remtis ankstesnio versle naudojamo žymens egzistavimu kaip protesto teisiniu pagrindu taikant Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį.

8 2002 m. sausio 28 d. ieškovė pateikė dokumentus, skirtus įrodyti ankstesnio prekių ženklo naudojimą, t. y. 1929 m. Barselonos tarptautinės parodos auksinio medalio diplomą, 1946 m. loterijos bilieto kopiją, keturias etikečių, kuriose nepažymėta data, kopijas, penkis etikečių pavyzdžius, viename iš kurių pažymėta data – 2000 m., dvi 1929 m. etikečių kopijas, vieną brošiūrą apie vynus BARONIA, dvi 1984 m. Ispanijoje ant autobusų naudotos reklaminės nuotraukos kopijas, vieną vyno butelių nuotraukos kopiją, kurioje nepažymėta data, vieną straipsnio apie vynus kopiją, kurioje nepažymėta data, ir vieną vyno butelių etiketės kopiją, kurioje nepažymėta data.

9 2002 m. liepos 5 d. raštu įstojusi į bylą šalis kreipėsi į VRDT protestų skyrių, prašydama, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis ieškovė pateiktų protestą grindžiantį ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymą. Savo rašte įstojusi į bylą šalis nurodė:

„Prašome, kad protestą pareiškęs asmuo pateiktų prekių ženklo, kuriuo grindžiamas protestas, naudojimo per penkerius pastaruosius metus įrodymą. 2002 m. balandžio 4 d. jo perduoti dokumentai neįrodo realaus naudojimo, ir jų data nesusijusi su atitinkamu laikotarpiu."

10 2002 m. liepos 9 d. VRDT paprašė ieškovės pateikti šį įrodymą iki 2002 m. rugsėjo 10 d., patikslindama, jog jos protestas bus atmestas dėl visų prekių arba paslaugų, kurioms nebus pateiktas ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymas. Ieškovė nepateikė naujų dokumentų.

11 2002 m. lapkričio 19 d. Protestų skyrius protestą atmetė, motyvuodamas tuo, kad nepakanka įrodymų, patvirtinančių prekių ženklo BARONIA naudojimą iš tikrųjų per penkerius metus iki Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo. Jis nurodė, jog diplomas, loterijos bilietas ir 1929 m. etiketės akivaizdžiai nesusijusios su referenciniu laikotarpiu – nuo 1996 m. liepos 23 d. iki 2001 m. liepos 23 d. – ir kad kiti dokumentai nepateikia nuorodų dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo įregistruotoms prekėms laikotarpio arba apimties. Kalbant apie referencinį laikotarpį jis nurodė tik vieną etiketę, kurioje pažymėta data – 2000 metai. Dėl naudojimo apimties jis nustatė, kad pateiktuose dokumentuose nerandama jokios kiekybinio pobūdžio informacijos. Dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi pagrįsto pagrindo Protestų skyrius atmetė protestą, motyvuodamas tuo, kad ieškovė nepateikė pakankamų realaus komercinio pavadinimo *La Baronia de Turis, Coop. V.* ne tik vietinės reikšmės naudojimo versle tuo metu, kai buvo pateikta Bendrijos prekių ženklo paraiška, įrodymų. Jis taip pat pažymėjo, kad iš pateiktų dokumentų nematyti jokios nuorodos, susijusios su šio žymens naudojimo apimtimi, laikotarpiu ir trukme.

12 2003 m. sausio 8 d. ieškovė pateikė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Grįsdama savo apeliaciją ji pateikė naujų įrodymų, t. y. autentišką dokumentą, patvirtinantį, kad ieškovė buvo žinoma pavadinimu „La Baronia de Turis, Coop. V.“, autentišką dokumentą, patvirtinantį vyno butelių, kurie pardavinėjami pažymėti prekių ženklu BARONIA, egzistavimą, ieškovės tiekėjo išrašytas 1993–2002 m. sąskaitas faktūras prekių ženklu BARONIA pažymėtoms prekėms, keliems ieškovės klientams išrašytas sąskaitas faktūras už vynų, kurie pardavinėjami pažymėti prekių ženklu BARONIA, pardavimą per laikotarpį nuo 1996 m. iki 2002 m. bei kelis

ieškovės 1999–2000 m. išrašytų sąskaitų faktūrų, patvirtinančių prekių ženklu BARONIA žymimų vynų pardavimą, ryšulius.

13 2003 m. liepos 9 d. Sprendimu R 57/2003-2 (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė. Ji patvirtino Protestų skyriaus atliktą įrodymų vertinimą bei jo padarytas išvadas dėl naudojimo įrodymų nepakankamumo. Apeliacinė taryba nusprendė, kad komerciniu pavadinimu pagrįstas prieštaravimas yra priimtinas, bet nepagrįstas, remiantis tuo, kad protestą pareiškęs asmuo nepateikė pakankamų komercinio pavadinimo naudojimo įrodymų ir nepateikė taikytinų nacionalinės teisės nuostatų. Ji pripažino, jog pirmą kartą per apeliacinę procedūrą pateikti įrodymai yra nepriimtini, nes pateikti praėjus Protesto skyriaus nustatytam terminui.

Protestas ir šalių reikalavimai

14 Ši byla buvo pradėta ieškovės ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. rugsėjo 12 dieną.

15 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė savo atsiliepimus į ieškinį atitinkamai 2004 m. kovo 19 d. ir 2004 m. kovo 8 dieną.

16 Atsižvelgęs į teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

17 Šalys buvo išklausytos ir pateikė atsakymus į Pirmosios instancijos teismo klausimus per 2005 m. lapkričio 17 d. posėdį.

18 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— atmesti paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą LA BARONNIE.

19 Per posėdį ieškovė atsisakė prašymų imtis tyrimo priemonių, kurie buvo pateikti jos ieškinyje, išskyrus tą, kuriuo siekiama įpareigoti *Oficina Española de Patentes y Marcas* (Ispanijos prekių ženklų ir patentų biuras, toliau – OEPM) patikslinti dabartinį prekių ženklo BARONIA statusą ir nurodyti, kokie dokumentai jam pateikti grindžiant prašymą pratęsti registraciją Nr. 699.163/7.

20 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

21 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo iš esmės prašo:

— atmesti ieškinį,

— panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą tiek, kiek ji pripažino ieškovės protestą, pagrįstą Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi, esant priimtiną, ir todėl protesto dalį, pagrįstą šia nuostata, pripažinti nepriimtiną,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl prašymo atsisakyti įregistruoti prašomą įregistruoti Bendrijos prekių ženklą

22 Antroje reikalavimų dalyje ieškovė iš esmės prašo, kad Pirmosios instancijos teismas atsisakytų įregistruoti prašomą įregistruoti prekių ženklą.

23 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, jog, remiantis Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalimi, VRDT turi imtis visų priemonių, kad būtų įvykdytas Bendrijos teismo

sprendimas. Todėl Pirmosios instancijos teismas neturi teikti nurodymų VRDT. Iš tikrųjų pastaroji turi padaryti išvadas iš Pirmosios instancijos teismo sprendimų rezoliucinės dalies bei motyvų (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 12 punktas ir 2003 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alejandro prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. II-2251, 22 punktas).

24 Taigi ieškovės prašymas, kad Pirmosios instancijos teismas atmestų paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą LA BARONNIE, yra nepriimtinas.

Dėl įstojusios į bylą šalies pateikto prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą iš dalies

25 Antroje reikalavimų dalyje įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo panaikinti Apeliacinės tarybos sprendimą tiek, kiek ji pripažįsta Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi pagrįstą ieškovės protestą esant priimtiną, ir todėl pripažinti šia nuostata pagrįstą protesto dalį nepriimtiną.

26 Reikia priminti, kad, pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, įstojantis į bylą asmuo, kuris buvo apeliacinės procedūros šalis, savo dublike gali prašyti panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimą tais klausimais, kurie nėra išdėstyti ieškinyje, ir pateikti teisinius pagrindus, kurių nėra ieškinyje. Taigi antra įstojusios į bylą šalies reikalavimų dalis priimtina.

27 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad ieškovė blogai užpildė protestą, būtent jo dalis, susijusias su protestą grindžiančiu teisiniu pagrindu. Konkrečiau kalbant, ji tvirtina, jog ieškovė nepažymėjo 82–85 ir 97 skyrių, susijusių su komercinio pavadinimo, kaip ankstesnio versle naudojamo žymens, egzistavimu. Ji priduria, kad nors ieškovė protesto 99 skyriuje „Pagrindų paaiškinimas" paminėjo savo komercinio pavadinimo *La Baronia de Turis, Coop. V.* egzistavimą, iš ieškovės nuorodų matyti, jog protesto teisinis pagrindas yra Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas. Ji mano, kad kadangi protestas pagrįstas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies b punktu, jis neatitinka taisyklėse dėl protestų priimtinumo nustatytų sąlygų. Iš to ji daro išvadą, kad Apeliacinė taryba turėjo atmesti protestą kaip nepriimtiną tiek, kiek jis pagrįstas komerciniu pavadinimu *La Baronia de Turis, Coop. V.*

28 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1), 18 taisyklės 1 dalį VRDT atmeta protestą kaip nepriimtiną, jei proteste „aiškiai nenurodoma <...> ankstesnė teisė, kuria remiantis reiškiamas protestas".

29 Jei šioje byloje neginčijama, kad ieškovė nepažymėjo protesto 82–85 ir 97 skyrių, kurie leidžia protestą pareiškusiam asmeniui nurodyti ankstesnio versle naudojamo žymens egzistavimą kaip protesto teisinį pagrindą, akivaizdu, kad 99 skyriuje ji rėmėsi su jos komercinio pavadinimo *La Baronia de Turis, Coop. V.* naudojimu susijusia apsauga.

30 Be to, paaiškėjo, kad VRDT niekada nemanė, jog proteste yra netikslumas dėl komercinio pavadinimo *La Baronia de Turis, Coop. V.* nurodymo kaip protesto pagrindo, ir taip yra nepaisant šia prasme įstojusios į bylą šalies 2002 m. liepos 5 d. laiške pateiktų argumentų. Iš tiesų 2002 m. liepos 9 d. VRDT laiškas, kurio tikslas –

perduoti ieškovei įstojusios į bylą šalies prašymą pareikalauti prekių ženklo BARONIA naudojimo iš tikrųjų įrodymo, neapėmė jokio prašymo paaiškinti šį klausimą.

31 Todėl ginčijamas sprendimas teisingai pripažino protestą esant priimtiną tiek, kiek jis pagrįstas komercinio pavadinimo *La Baronia de Turis, Coop. V.* naudojimu pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį.

32 Taigi antra įstojusios į bylą šalies reikalavimų dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą

33 Ieškovė iš esmės nurodo tris panaikinimo pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalių bei Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 1 dalies nuostatų pažeidimu. Kaip antrą ir trečią pagrindus ieškovė nurodo atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies ir Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą.

34 Kaip pirmą pagrindą ieškovė iš esmės nurodo, pirma, kad įrodymų, kuriuos ji pateikė Protestų skyriui siekdama pateisinti savo ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų ir komercinio pavadinimo *La Baronia de Turis, Coop. V.* naudojimą, pakanka, ir, antra, tvirtina, kad Apeliacinė taryba pažeidė savo pareigą išnagrinėti jos pirmą kartą rašytinių prašymų, išdėstančių apeliacijos pagrindus, priede pateiktus įrodymus.

1. Dėl Protestų skyriui pateiktų įrodymų pakankamumo

— Šalių argumentai

35 Ieškovė mano, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymui taikomas nuostatas ir remiasi Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 straipsniais bei Reglamento Nr. 2868/95 16 taisyklės 2 dalimi, 22 taisyklės 1 dalimi ir 92 taisyklės 1 dalimi. Jos manymu, prie protesto pridėtų įrodymų pakanka ispaniškoje registracijoje Nr. 699.163/7 nurodyto prekių ženklo naudojimui iš tikrųjų įrodyti, nes jie aiškiai parodo, jog ji septyniasdešimt penkerius metus, parduodama visų klasių vynus, nenustojo naudoti pavadinimo BARONIA. Be to, jos atlikti registracijos pratęsimo formalumai yra įrodymas, kad šis prekių ženklas vis dar galioja.

36 Ieškovė mini ypač ispanišką registracijos pažymėjimą Nr. 699.163/7, nurodantį, kad paraiška įregistruoti buvo pateikta 1973 m. sausio 16 d. ir kad prekių ženklo BARONIA registracijos galiojimas buvo pratęstas 1996 m. spalio 25 dieną. Ji nurodo, kad pagal Ispanijos teisės aktus dėl prekių ženklų, siekiant, kad prekių ženklo registracijos galiojimas būtų pratęstas, būtina įrodyti, kad atitinkamas prekių ženklas buvo naudojamas paskutiniaisiais metais iki prašymo pratęsti datos. Taigi registracijos pažymėjimas Nr. 699.163/7 neginčijamai įrodo ankstesnio prekių ženklo, kuriuo remiamasi, naudojimą.

37 VRDT ir įstojusi į bylą šalis mano, kad Apeliacinės tarybos vertinimas dėl Protestų skyriui pateiktų įrodymų nepakankamumo yra pagrįstas.

38 VRDT taip pat mano, kad VRDT instancijos teisėtai atmetė visus ankstesne už referencinį laikotarpį data pažymėtus dokumentus. Ji nurodo, kad kituose dokumentuose, išskyrus vienintelę etiketę, kurioje pažymėta data – 2000 m., nenurodyta data ir negalima patikrinti, ar jie susiję su atitinkamu laikotarpiu. Be to, šie dokumentai neleidžia nustatyti ankstesnio prekių ženklo naudojimo apimties, nes šiuo atveju joks dokumentas nenurodo parduotų vyno butelių skaičiaus.

39 Kalbėdama apie ispaniško registracijos pažymėjimo Nr. 699.163/7 įrodomąją galią VRDT teigia, kad OEPM, pratęsdama registraciją, rėmėsi tik suinteresuotosios įmonės garbės žodžiu pagrįstu pareiškimu ir neatliko jokio prekių ženklo, kurio registracijos galiojimą prašoma pratęsti, naudojimo iš tikrųjų nagrinėjimo. Registracijos pažymėjimas geriausiu atveju yra tik realaus naudojimo ir naudojimo iš tikrųjų nuoroda, nepagrįsta jokiu patikimu ir patikrinamu įrodymu.

40 Įstojusi į bylą šalis priduria, kad ieškovė neįrodė, jog egzistuoja sąlygos, kurias tariamai nustato Ispanijos teisės aktai siekiant, kad būtų pratęstas registracijos galiojimas, ir nepateikė įrodymų apie dokumentus, kuriuos ji pateikė OEPM. Įstojusi į bylą šalis taip pat nurodo, kad jeigu reikėtų atsižvelgti į 1996 m. spalio 25 d. atliktą prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimą, ieškovė galėtų remtis ankstesnio prekių ženklo naudojimu iš tikrųjų tik per trijų mėnesių, iš visų atitinkamų penkerių metų, laikotarpį.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

41 Pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, kai jis skirtas ne tik prekių ženklo suteiktoms teisėms išlaikyti. Tai yra naudojimas pagal pagrindinę prekių ženklo funkciją – užtikrinti vartotojui arba galutiniam naudotojui prekės arba paslaugos kilmės tapatumą, jam leidžiant galimai nesuklydus atskirti šią prekę arba šią paslaugą nuo iš kitur kilusių prekių ar paslaugų. Prekių ženklo apsauga ir pasekmės, kurios dėl jo įregistravimo kyla tretiesiems asmenims, negali tęstis, jeigu prekių ženklas praranda savo komercinę egzistavimo priežastį,

kurios esmė – sukurti arba išlaikyti žymeniu, kuris ją sudaro, pažymėtų prekių arba paslaugų realizavimo rinką iš kitų įmonių kilusių prekių arba paslaugų atžvilgiu (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MFE Marienfelde prieš VRDT – Vétoquinol (HIPOVITON)*, T-334/01, Rink. p. II-2787, 33 punktą; taip pat pagal analogiją žr. 2003 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ansul*, C-40/01, Rink. p. I-2439, 36, 37 ir 43 punktus).

42 Prekių ženklo naudojimas, kurio tikslas nėra daugiausia sukurti arba išlaikyti rinkos dalis jo saugomoms prekėms arba (ir) paslaugoms, iš tiesų turi būti nagrinėjamas kaip turintis tikslą sudaryti kliūčių galimam prašymui panaikinti teisinę apsaugą. Toks naudojimas negali būti laikomas naudojimu „iš tikrųjų“ (pagal analogiją žr. 2004 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *La Mer Technology*, C-259/02, Rink. p. I-1159, 26 punktą).

43 Vertinant, ar prekių ženklas yra naudojamas iš tikrųjų, reikia atsižvelgti į visus faktus ir aplinkybes, galinčias įrodyti jo komercinio naudojimo realumą, ypač jo naudojimo tam tikrame ekonomikos sektoriuje, siekiant išlaikyti ar sukurti prekių ženklu saugomų prekių ar paslaugų rinkos dalį, pagrįstumą, šių prekių ar paslaugų pobūdį, rinkos ypatybes, prekių ženklo naudojimo apimtį ir dažnumą (nurodyto sprendimo *HIPOVITON* 34 punktas; pagal analogiją taip pat žr. nurodyto sprendimo *Ansul* 43 punktą).

44 Kalbant apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo apimtį, ypač reikia atsižvelgti, viena vertus, į bendrą komercinę prekių ženklo naudojimo apimtį bei, kita vertus, – į laikotarpio, per kurį prekių ženklas buvo naudojamas, trukmę ir į naudojimo

dažnumą. Taigi kuo mažesnė yra prekių ženklo komercinio naudojimo apimtis, tuo labiau reikia, kad protestą padavusi šalis pateiktų papildomos informacijos, kuri išsklaidytų galimas abejones dėl nagrinėjamo prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų pobūdžio (nurodyto sprendimo *HIPOVITON* 35 ir 37 punktai).

45 Šioje byloje VRDT instancijos teisėtai nusprendė, kad Protestų skyriui pateikti prekių ženklo BARONIA naudojimo per penkerius metus iki įstojusios į bylą šalies Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo įrodymai nepakankami. Protestų skyrius teisingai nurodė, kad diplomas, loterijos bilietas ir 1929 m. etiketės akivaizdžiai nesusiję su referenciniu laikotarpiu nuo 1996 m. liepos 23 d. iki 2001 m. liepos 23 d. ir kad kiti dokumentai, t. y. kitos etiketės, brošiūra apie BARONIA vynus, vyno butelių nuotrauka ir straipsnis laikraštyje, nepateikia, išskyrus vieną iš jų, jokios nuorodos apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo įregistruotoms prekėms laikotarpį arba apimtį. Kalbant apie laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti, vienintelis tinkamas dokumentas – vyno butelio etiketė, kurioje pažymėta data – 2000 metai. Dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo apimties, kaip teisingai nustatė Protestų skyrius, iš pateiktų dokumentų negalima matyti jokios kiekybinio pobūdžio informacijos. Iš tiesų pati etiketė nepateikia jokios nuorodos apie pardavimų skaičių.

46 Be to, kaip ginčijamo sprendimo 19 punkte nustatė Apeliacinė taryba, ieškovė, remdamasi leistinais įrodymais, nepateikė jokio paaiškinimo dėl prekių ženklo BARONIA naudojimo apimties, būtent kalbant apie pardavimų apimtį, geografinę platinimo apimtį, ypač platintojų ir platinimo tinklų skaičių, laikotarpio, per kurį prekių ženklas buvo naudojamas, trukmę ir šio naudojimo dažnumą.

47 Ispaniškos registracijos Nr. 699.163/7 pratęsimo ir fakto, kad Ispanijos teisės aktai reikalauja registracijos pratęsimo tikslais įrodyti prekių ženklo naudojimą per

paskutinius metus iki prašymo pratęsti pateikimo, negali pakakti ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų po 1996 m. spalio 25 d., t. y. po ispaniškos registracijos pratęsimo dienos, įrodymui. Ispaniškos registracijos Nr. 699.163/7 pratęsimas tik įrodo, kad tą dieną, kai įstojusi į bylą šalis pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką, prekių ženklas BARONIA vis dar galiojo Ispanijoje. Be to, ieškovė nepateikė jokios nuorodos į dokumentus, kuriuos ji pateikė OEPM. Galiausiai ir bet kuriuo atveju ieškovė Protestų skyriui nepateikė jokio įrodymo, galinčio pateisinti jos prekių ženklo BARONIA naudojimą po 1996 m. spalio 25 d., t. y. po ispaniškos registracijos galiojimo pratęsimo dienos.

48 Be to, darant prielaidą, kad OEPM nagrinėja dabartinio prekių ženklo, kurio galiojimą prašoma pratęsti, naudojimo įrodymus, tokia aplinkybė negali atleisti ieškovės nuo jos pareigos pateikti naudojimosi iš tikrųjų teisėmis, kuriomis remiamasi grindžiant protestą, įrodymą, kai tokį prašymą pateikia įstojusi į bylą šalis. Iš tiesų pateikus tokį prašymą oponentui perkeliama našta įrodyti naudojimą iš tikrųjų (arba kad yra pagrįstų nenaudojimo priežasčių), priešingu atveju protestas atmetamas, ir šis įrodymas turi būti pateikiamas per VRDT nustatytą terminą pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklę (2004 m. kovo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *El Corte Inglés prieš VRDT – González Cabello et Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR)*, T-183/02 ir T-184/02, Rink. p. II-965, 38 punktas).

49 Galiausiai reikia priminti, kad Apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 40/94, aiškinamu Bendrijos teismų, o ne ankstesniais valstybės narės sprendimais (2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Laboratorios RTB prieš VRDT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, T-162/01, Rink. p. II-2821, 53 punktas).

50 Reikia daryti išvadą, kad, atsižvelgiant į Protestų skyriui pateiktus įrodymus, ieškovė nei Protestų skyriui, nei Apeliacinei tarybai neįrodė, kad ankstesnis prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų. Taigi pirma šio pagrindo dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

2. Dėl įrodymų, pirmą kartą pateiktų Apeliacinei tarybai, priimtinumo

— Šalių argumentai

51 Ieškovė mano, kad Apeliacinė taryba turėjo priimti rašytinių prašymų, kuriuose nurodyti apeliacijos pagrindai, priede pateiktus įrodymus. Ieškovės manymu, tai nėra nauji dokumentai, kurie būtų nepriimtini, bet, atvirkščiai, laiku Protestų skyriui pateiktus įrodymus papildantys dokumentai.

52 VRDT mano, kad 2003 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT – LHS (UK) (KLEENCARE)* (T-308/01, Rink. p. II-3253) negalima aiškinti kaip leidžiančio šaliai pateikti protestą grindžiančias faktines aplinkybes ir įrodymus pirmą kartą arba prireikus – antrą kartą Apeliacinei tarybai, kai ši šalis nesilaikė termino, kuris jai buvo nustatytas šioms faktinėms aplinkybėms ir šiems įrodymams pateikti Protestų skyriui.

53 VRDT, kaip ir įstojusi į bylą šalis, mano, kad Apeliacinė taryba pagrįstai galėjo šiuos įrodymus pripažinti esant nepriimtinus, remiantis tuo, kad jie buvo pateikti praėjus terminui, kurį Protestų skyrius suteikė ieškovei Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 1 dalies pagrindu tam, kad ji įrodytų prekių ženklo BARONIA naudojimą. VRDT remiasi 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Institut für Lernsysteme prieš VRDT – Educational Services (ELS)* (T-388/00, Rink. p. II-4301) suformuluota praktika ir priduria, jog ieškovė nusprendė nepapildyti dokumentų, kuriuos ji pateikė 2002 m. sausio 28 d., nors VRDT oficialiai jai nurodė tai padaryti.

54 VRDT mano, kad per *inter partes* procedūrą pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 1 dalį suteikto termino buvimas sudaro kliūčių jos turimai diskrecijai priimti ar atmesti įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku, taikant Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį. Ši analizė įtvirtinta pačiame šios nuostatos tekste, kuri taikoma tik tuomet, kai įrodymai nebuvo pateikti „laiku", ir tuomet, kai jie buvo pateikti „praėjus terminui". Be to, galimybė pateikti įrodymus pasibaigus nustatytam terminui lemtų protesto procedūros pratęsimą, nesuderinamą su procedūros ekonomiškumo principu. Todėl VRDT mano, kad apeliacijos pateikimas Apeliacinėse tarybose negali lemti Protestų skyriaus suteiktų terminų pratęsimo šiems terminams pasibaigus. Faktas, kad tarp Protestų skyriaus ir Apeliacinių tarybų egzistuoja funkcinis tęstinumas, neturi įtakos šiam vertinimui. Be to, bet koks kitoks aiškinimas prieštarautų šalių kovos priemonių lygybės principui ir darytų žalą kitos šalies interesams.

55 Įstojusi į bylą šalis priduria, jog darant prielaidą, kad nauji įrodymai Apeliacinėse tarybose priimtini, bet kuriuo atveju jų nepakaktų prekių ženklo BARONIA naudojimui iš tikrųjų per atitinkamą laikotarpį įrodyti. Su etikečių spausdinimu susijusios sąskaitos faktūros neįrodo prekių ženklu BARONIA pažymėtų prekių pardavimo dažnumo. Egzistuoja tik labai nedaug sąskaitų faktūrų, nurodančių vyną, kuris pardavinėjamas pažymėtas šiuo prekių ženklu, ir šiose sąskaitose nurodytų butelių skaičius niekada neviršija kelių dešimčių.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

56 Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalis nurodo, kad Apeliacinė taryba gali arba pasinaudoti kokiais nors skyriaus, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą tam skyriui

nagrinėti toliau. Iš šios nuostatos bei Reglamento Nr. 40/94 struktūros išplaukia, kad Apeliacinė taryba, nagrinėdama apeliaciją, turi tokius pačius įgaliojimus kaip ir ginčijamą sprendimą priėmusi instancija ir kad jos nagrinėjimas susijęs su visu ginču, koks jis yra jos sprendimo priėmimo dieną.

57 Iš šio straipsnio ir nusistovėjusios teismų praktikos taip pat matyti, kad tarp įvairių VRDT padalinių, t. y., pirma, eksperto, Protestų skyriaus, Prekių ženklų administravimo ir Teisinio skyriaus, Anuliavimo skyriaus ir, antra, Apeliacinių tarybų, egzistuoja funkcinis tęstinumas (žr. nurodyto sprendimo *KLEENCARE* 25 punktą ir minėtą teismų praktiką).

58 Iš įvairių VRDT instancijų funkcinio tęstinumo matyti, jog nagrinėdamos VRDT padalinių, priimančių sprendimus pirmoje instancijoje, sprendimus, Apeliacinės tarybos turi pagrįsti savo sprendimą visomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurias šalis nurodė arba vykstant procedūrai padalinyje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje, arba per apeliacinę procedūrą (nurodyto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *KLEENCARE* 32 punktas; 2005 m. vasario 1 d. Sprendimo *SPAG prieš VRDT – Dann et Backer (HOOLIGAN)*, T-57/03, Rink. p. II-287, 18 punktas ir 2005 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Focus Magazin Verlag prieš VRDT – ECI Telecom (Hi-FOCuS)*, T-275/03, Rink. p. I-4725, 37 punktas).

59 Todėl Apeliacinės tarybos gali, išskyrus tik Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį, patenkinti apeliaciją, remdamosi naujomis faktinėmis aplinkybėmis, kurias nurodė apeliaciją pateikusi šalis, arba remdamosi naujais jos pateiktais įrodymais (2003 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Audi prieš VRDT (TDI)*, T-16/02, Rink. p. II-5167, 81 punktas ir nurodyto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *KLEENCARE* 26 punktas). Apeliacinių tarybų vykdoma kontrolė nėra paprasta ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolė, bet, dėl apeliacinei procedūrai būdingo nagrinėjimo iš esmės – naujas bylos vertinimas, nes Apeliacinė taryba turi visiškai išnagrinėti pradinį reikalavimą ir atsižvelgti į laiku pateiktus įrodymus.

60 Priešingai nei teigia VRDT, kalbant apie *inter partes* procedūrą, įvairių VRDT instancijų tęstinumas nelemia vienos iš šalių negalėjimo Apeliacinėje taryboje pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį remtis naujomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurių ji nepateikė padalinyje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje (nurodyto sprendimo *Hi-FOCuS* 37 punktas). VRDT teiginys neigia bendrą Apeliacinės tarybos kompetenciją priimti sprendimą dėl ginčo.

61 Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta taisyklė, pagal kurią VRDT savo nuožiūra nagrinėja faktines aplinkybes, numato du apribojimus. Pirma, procedūrose dėl santykinių atsisakymo registruoti pagrindų nagrinėjami tik faktai, susiję su šalių pateiktais pagrindais ir prašymais. Antra, šio straipsnio 2 dalis VRDT leidžia neatsižvelgti į įrodymus, kurių šalys nepateikė „laiku".

62 Tačiau iš funkcinio tęstinumo, kuris būdingas ryšiui tarp VRDT instancijų, matyti, kad per apeliacinę procedūrą Apeliacinėje taryboje sąvoka „laiku" turi būti aiškinama kaip nurodanti apeliacijos pateikimui taikomą terminą ir vykstant atitinkamai procedūrai nustatytus terminus. Kadangi ši sąvoka taikoma vykstant kiekvienai procedūrai VRDT, padalinio, priimančio sprendimą pirmoje instancijoje, nustatytų terminų įrodymams pateikti pasibaigimas nedaro įtakos klausimui, ar jie buvo Apeliacinei tarybai pateikti „laiku". Taigi Apeliacinė taryba yra įpareigota atsižvelgti į jai pateiktus įrodymus, nepaisant to, ar jie buvo pateikti Protestų skyriui.

63 Šioje byloje ieškovė Apeliacinei tarybai, pirma, pateikė dvi notaro patvirtintas pažymas ir, antra, kelias sąskaitas faktūras, nurodančias prekių ženklu BARONIA pažymėtą vyną, parduotą per 1996–2002 m. laikotarpį, kurias išrašė arba ji pati, arba jos vyno etikečių tiekėjas. Šie dokumentai pateikti grindžiant Protestų skyriuje jau pateiktus argumentus, kad šis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų.

64 Todėl kadangi ginčijamus dokumentus ieškovė Apeliacinei tarybai pateikė savo rašytinio prašymo priede per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nurodytą keturių mėnesių terminą, jų pateikimas nelaikomas pavėluotu Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies prasme. Todėl Apeliacinė taryba negalėjo atsisakyti į juos atsižvelgti (šia prasme žr. nurodyto sprendimo *Hi-FOCuS* 38 punktą).

65 Nereikšminga yra VRDT nuoroda į minėtą sprendimą *ELS*, susijusį su ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymų pateikimu Protestų skyriui pasibaigus VRDT nustatytam terminui, nes jeigu įrodymai Apeliacinei tarybai buvo pateikti laiku, nagrinėdama apeliaciją Apeliacinė taryba turi į juos atsižvelgti (minėto sprendimo *KLEENCARE* 32 punktas ir minėto sprendimo *Hi-FOCuS* 40 punktas). Be to, šioje byloje Protestų skyrius prašė ieškovės pateikti ne konkrečius dokumentus, tačiau bet kokius dokumentus, galinčius įrodyti ankstesnį prekių ženklo naudojimą. Kadangi ieškovė pateikė tam tikrus dokumentus, kurių Protestų skyrius nelaikė galinčiais įrodyti ankstesnį prekių ženklo naudojimą, nėra kliūčių Apeliacinei tarybai pateikti naujus dokumentus.

66 Priešingai tam, ką teigia VRDT, naujų įrodymų priėmimas Apeliacinėje taryboje visiškai nėra paraišką įregistruoti padavusio asmens teisių į gynybą pažeidimas, kai jis gali būti tikras dėl ankstesnės teisės, kuria grindžiamas protestas, egzistavimo ir

tikslios jos apsaugos apimties. Nors, kaip šioje byloje, šie dokumentai yra ginčų dalis tik Apeliacinės procedūros stadijoje, paraišką įregistruoti pateikusio asmens teisės į gynybą nėra pažeidžiamos, jei jis Apeliacinėje taryboje gali ginčyti ankstesnių teisių egzistavimą arba apimtį pagal Reglamento Nr. 40/94 61 straipsnio 2 dalį. Šioje byloje įstojusi į bylą šalis Apeliacinei tarybai galėjo pateikti bet kokią naudingą pastabą dėl šių dokumentų. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, VRDT negali teigti, kad įstojusi į bylą šalis negalėjo būti tikra dėl ankstesnės teisės, kuria grindžiamas protestas, egzistavimo ir tikslios jos apsaugos apimties. Reikia daryti išvadą, jog ginčijamų dokumentų priėmimas apeliacinės procedūros stadijoje nepažeidė įstojusios į bylą šalies teisių į gynybą arba šalių kovos priemonių lygybės principo.

67 Be to, VRDT argumentas, kad Bendrijos prekių ženklo registravimo procedūra smarkiai užsitęstų, jeigu šalys galėtų pirmą kartą pateikti Apeliacinei tarybai naujas faktines aplinkybes ir įrodymus, šiuo atveju nėra reikšmingas. Atvirkščiai, atsisakymas priimti Apeliacinei tarybai pateiktą papildomą vertimą tik užtęsė šią procedūrą (šia prasme žr. nurodyto sprendimo *Hi-FOCuS* 42 punktą).

68 Iš to išplaukia, kad Apeliacinė taryba, neatsižvelgusi į per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytą terminą ieškovės jai pateiktus argumentus, pažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnį (šia prasme žr. nurodyto sprendimo *Hi-FOCuS* 43 punktą).

69 Tačiau reikia išnagrinėti, kokios šios teisės klaidos pasekmės. Iš tiesų pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką procedūrinis pažeidimas lemia viso sprendimo arba jo dalies panaikinimą, tik jeigu įrodyta, kad nesant šio pažeidimo ginčijamo sprendimo turinys būtų kitoks (1980 m. spalio 29 d. Teisingumo Teismo

sprendimo *Van Landewyck ir kt. prieš Komisiją*, 209/78–215/78 ir 218/78, Rink. p. 2111, 47 punktas ir 1986 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bernardi prieš Parlamentą*, 150/84, Rink. p. 1375, 28 punktas; 2000 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Volkswagen prieš Komisiją*, T-62/98, Rink. p. II-2707, 283 punktas ir 2006 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Degussa prieš Komisiją*, T-279/02, Rink. p. I-897, 416 punktas). Be to, kartu nagrinėjant Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 ir 3 dalis matyti, kad Apeliacinės tarybos sprendimą galima panaikinti arba pakeisti, tik jeigu jis yra susijęs su esminiu arba procedūriniu pažeidimu (2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *eCopy prieš VRDT (ECOPY)*, T-247/01, Rink. p. II-5301, 46 punktas).

70 Šioje byloje nepašalinama galimybė, kad įrodymai, į kuriuos Apeliacinė taryba neteisėtai atsisakė atsižvelgti, gali pakeisti ginčijamo sprendimo turinį. Iš tiesų jie susiję su referenciniu laikotarpiu – nuo 1996 m. liepos 23 d. iki 2001 m. liepos 23 d., nors Protestų skyrius atmetė protestą būtent todėl, kad tarp pateiktų įrodymų vienintelė etiketė, kurioje pažymėta data – 2000 m., susijusi su referenciniu laikotarpiu. Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas neturi atlikti VRDT nagrinėjamų aplinkybių vertinimo funkcijos.

71 Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau išdėstyta, ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, nesant būtinybės nagrinėti kitų pagrindų ir priimti sprendimo dėl ieškovės prašymo imtis tyrimo priemonių. Be to, Pirmosios instancijos teismas nurodo, jog ieškovė nenurodė priežasties, dėl kurios jai buvo sudaryta kliūčių pateikti nagrinėjamus įrodymus ir dėl kurios jai reikėjo Pirmosios instancijos teismo įsikišimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

72 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Pagal to paties reglamento

87 straipsnio 4 dalies trečiąją pastraipą Pirmosios instancijos teismas gali nurodyti, kad įstojusi į bylą šalis turi pati padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

73 Šioje byloje VRDT ir įstojusi į bylą šalis pralaimėjo bylą. Tačiau ieškovė neprašė iš VRDT ir įstojusios į bylą šalies priteisti bylinėjimosi išlaidų.

74 Todėl reikia nurodyti, jog kiekviena šalis padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2003 m. liepos 9 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 57/2003-2).**

2. **Atmesti ieškovės, *La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana,* prašymą atsisakyti registruoti prašomą Bendrijos prekių ženklą kaip nepriimtiną.**

3. **Atmesti įstojusios į bylą šalies, *Baron Philippe de Rothschild SA*, prašymą pripažinti protestą esant nepriimtiną tiek, kiek jis pagrįstas 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 8 straipsnio 4 dalimi.**

4. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

5. **Kiekviena šalis padengia savo išlaidas.**

Cooke García-Valdecasas Trstenjak

Paskelbta 2006 m. liepos 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon R. García-Valdecasas